

XXV.

Udkast til Lov

om

Fæstes Overgang til Selveiendom.

Indbragt i Landstinget af den 8de Lands-
tingsmand for den Valgfreds-
Cap. I.

Almindelige Bestemmelser.

§ 1.

En Eiendom, der er eller bliver underkastet Bestemmelserne i Rentekammerplacat 7de Juni (Kgl. Resolution 6te Juni) 1806, skal, naar den i 20 Aar har været i Selvei eller i Arvesfæste med Ret til at sælge og pantsætte, være fritagen for de ifølge det nævnte Lovbud bestaaende Indskrænkninger i Eiendomsretten.

(Besidderne af Lehn) Stamhuse og andre Fideicommisser skulle være berettigede til, uden særlig Bevilling, at overlade Brugerne deres Gaarde til Selveiendom, naar Gaarden ei afhændes under den Sum, hvortil Kjøbesummen, overensstemmende med nærværende Lov, ifølge Taxationen ansættes, og imod at den hele Kjøbesum bliver Fideicommissets Eiendom.

§ 3.

Paa lige Maade skulle de Embedsmænd, til hvis Embeder Bøndergods er henlagt, saa og Bestyrerne af Kirker, Hospitaler, Klostere og andre offentlige Stiftelser — forsaavidt Forholdet for disse Sidstes Vedkommende ikke er ordnet ved særegen Lov — være berettigede til, paa Embedets eller Stiftelsens Vegne, at overdrage de derunder hørende Gaarde til Brugere.

§ 4.

De ovennævnte Fideicommissbesiddere, Embedsmænd og Bestyrere af offentlige Stiftelser

skulle ogsaa være berettigede til, paa nærmere Approbation af vedkommende Ministerium, at afhænde de under saadant Bøndergods hørende Huse, Møller, Kroer m. v. til Brugere.

§ 5.

Tøvrigt beholder Kongen den samme Myndighed, som hidtil, til ved Bevillinger at ordne Afhændelsen af Fideicommissers Bøndergods, indtil den i Grundlovens § 98 ommeldte Lov udkommer. Men slige Bevillinger, saavel de allerede meddeelte, som de, der herefter meddeles, kunne ikkun benyttes, naar Sagen afgjøres ved frivillig Overenskomst. Hvor Afhændelsen fremtvinges i Kraft af nærværende Lov, skal kun den ifølge denne Lov udfundne Kjøbesum gjælde, og denne uden Afkortning tilfalde Fideicommisset.

§ 6.

Enhver for hvilketomhelst Gods gjældende privatretlig Bestemmelse, hvorved der ellers maatte være gjort nogen særegen Indskrænkning i Eierens, Besidderens eller Bestyrerens Ret til at overlade Eiendomsretten over Bøndergods til Brugere, er ugyldig.

§ 7.

Enhver Overenskomst imellem Eier, Besidder eller Bestyrer og Bruger, hvorved Sidstnævnte har frakrevet sig Ret til at fordre sig sin Gaard overdragen til Selveiendom, eller hvorved han, forinden eller samtidigen med Fæstebrevets Udstedelse, har vedtaget Vilkaarene for en mulig fremtidig Overdragelse, er ugyldig, saafremt han fordrer Forholdet afgjort efter denne Lovs Bestemmelser.

Cap. II.

Om Brugernes Ret til at erholde deres Gaarde til Selveiendom.

§ 8.

Fra Begyndelsen af Aaret 1855 skal Fæstere af enhver Gaard, der henhører til det Bøndergods, som efter Loven og Anordningerne skal være overladt til Fæstere, være berettiget til at forlange sig samme af Eier, Besidder